

PuntBCN 2025 - COMUNICAT FINAL

Aquest cap de setmana hem estat corregits de nou: **necessitem que alguna cosa de fora vingui a eixamplar la nostra mirada**, que sovint redueix la realitat.

Vivim coses que ens desperten, ens emocionen; després tornem a voler imposar el nostre projecte sobre elles i així ens mesurem i ens mirem reduint el valor del que passa a la nostra capacitat d'aconseguir resultats. Això empetiteix l'horitzó, genera cansament, esgotament i avorriment.

Tanmateix, aquest cap de setmana ha estat una ocasió de trobada amb testimonis a través dels quals veiem que a la història ha entrat un mètode nou, que porta amb ell un horitzó molt més gran.

En l'audició de Händel, per introduir-nos a un passatge del Messies que parla de la feblesa humana, els músics van utilitzar la imatge de la complexitat: **la realitat és complexitat, perquè així va ser creada**. Aquesta complexitat és bona, és amable, contràriament al que podríem pensar. Acceptar la pròpia complexitat permet viure una vida plena, una vida amb sentit. Quan neteges el terra de roca de conglomerat amb aigua, es veu millor la seva complexitat i la seva bellesa.

En l'entrevista al Cardenal Angelo Scola de l'acte sobre l'acompanyament a la vellesa ens va dir: «Quan un es troba davant del destí final, inevitablement s'ha de preguntar què passarà. [...] **A vosaltres, els fills, se us ha donat la tasca de despertar el desig de plenitud que l'altra vida comporta per a tothom**. Tasca que estem cridats a acollir sense oblidar-nos dels límits que, com a humans, tenim. **Feu el que bonament pugueu**, i després, estigueu atents a aprendre dels vostres ancians, aprendre com afronten ells aquesta etapa de la seva vida. Crec —afegia Scola— que hi trobareu més coses per aprendre de les que us penseu. Així, no serà una càrrega, no exigirà mortificació en el sacrifici, sinó que us farà acceptar que l'amor que portareu als vostres éssers estimats serà una manera d'aprendre a estimar-ho tot (marit, fills, feina). Crec que si introduïu aquesta perspectiva us cansareu menys».

En un panell de l'exposició "Y el cielo se abrió" sobre la Dana de València, s'hi podien llegir aquestes paraules d'un voluntari: «En els dies viscuts treballant sense parar, en un moment estrany de consciència **m'adono que estic més viu que mai**, que mai no havia estat més jo que en aquestes setmanes. 'Útil'. 'Útil' per als altres, amb un lloc al món, amb una tasca».

Això mateix és el que testimonien les persones que al llarg dels anys s'han implicat en la construcció del Punt, així com els **150 voluntaris** que han fet possible l'edició present. Que existeixi un espai com el **Puntet** perquè els infants també, com els joves i els grans, puguin rebre una proposta que comuniqui un ideal; el repte del **Punt de Trobada**, una iniciativa nova que ha nascut aquest any amb l'objectiu d'oferir testimonis, tallers i altres experiències impulsades per entitats i empreses que han acceptat sostenir el Punt; el treball en les diferents comissions que torna a ser un espectacle (la tarda de divendres, durant el muntatge, veient arribar pares de família que van triar, després de la seva jornada de treball, venir a muntar el Punt, amb el sacrifici que això comporta); el bé que descobrim en el fet de tenir un lloc que construïm en comú, des de la intuïció inicial fins a

l'últim detall logístic, passant pel plantejament dels actes: **des de la pregunta d'un, es dona forma a un acte que és proposta per a tothom.**

Si avui fem experiència de la nostra vulnerabilitat, **per què podem esperar fer coses boniques demà?** Ahir a la nit, sent introduïts a mirar el Messies de Händel i avui a l'acte sobre el Lema, escoltant la germana Inma, hem tornat a descobrir que **Déu s'ha fet company de la nostra misèria**: només l'Amor transforma la vida, **"jo vull dir que l'Amor existeix"**. Això permet esperar-ho tot en la nostra petitesa. És una novetat que cal dir ben alt i clar perquè el món la necessita.